

al az Ocskay-házaspár Szegedről. Budapestre szer-
zödtek, Ocskay Kornél az Operához, Hilbert Jan-
ka pedig vendégfellépésre csaknem valamennyi
előkelő fővárosi színházhoz. Hilbert Janka első
nagy sikere Pesten a »Három a kislány« volt,
amelyben Kosáry Emmi és Péchy Erzsivel
felváltva énekelte Médy szerepét. A két népszé-
művésznőnek nem volt sikere a »Ständchen«-nél,
Hilbert Jankával nem is akarták már énekeltetni
s mégis, olyan sikert hozott neki ez a szerződés,
gyönyörű Schubert-dal, hogy többször ismételnie
kellett!

Ocskay Kornél pedig a Trubadur »Strettáját«
énekelte az Operaházban magas fekvésű eredeti-
ben, ahogy sem Burián, sem Környei nem tudták
énekelni... Majd a »Zsidónő« Eleázárjában
aratott kimagasló sikert. A felújítás első előadá-
sán 42-szer szöftötték Ocskay Kornélt a lüggöny
elő és egymásután 27-szer kellett iátszania Eleázár-
zár a Városi Színházban?

Ime, ilyen énekesek kerültek fel Budapestre a
szegedi színház egykori operatársulatából!

Az Ocskay-házaspár gyönyörűen ívelő karrier-
jét családi tragédia állította meg. Ocskay Kornél
fiának villamoszerencsétlensége volt az, ami mi-
att ez a kitűnő érekművészpár visszavonult a
csöndbe és az elhalkult emlékek közé... Meg-
rendítő történet még Ocskay Kornél utolsó buda-
pesti fellépésének története: fia szerencsétlenségé-
ről értesülve lemondta Eleázár szerepét. Nem volt,
aki a szerepet vállalja s így — a szöftött házra

való tekintettel és az igazgatóság kérésére —
Ocskay énekelte még egyszer, utoljára Eleázárt.
A második felvonás után zokogva roskadt össze
és a közönség, — amely értesült a művész fiának
tragikus balesetéről —, sírva ünnepelte...

Hogyan lehetne visszavarázsolni az operakorszakot Szegedre?

A szomorú finálé után már csak egy égetően
mai kérdést teszünk fel a szép szegedi színházi
esték két csöndes hőséhez:

— Hogyan lehetne Szegedre visszavarázsolni
azokat az időket, az opera korszakát?

— Operatársulatot kell szervezni. Szeged, az
ország második városa megérdemli és ezt a vá-
rost, amelynek zeneértő és zenekedvelő közönsége
igenis van, meg is illeti az állandó operatársulat.
A budapesti Zeneakadémia minden esztendőben
ontja a tehetséges, széphanjú fiatalokat. Néhány
neves, pesti operaénekes — akadna olyan, aki
szívesen lejönne Szegedre, a Szabadtéri Játékok
Városába —, nem volna nehéz operatársulatot
szervezni.

Mi is ezen a véleményen vagyunk. De ehhez
szív kell és hozzáértés kell, s nem utolsósorban —
pénz. A város nagyszegény szubvenciója mellé ta-
lány állami szubvenciót is lehetne szerezni ahhoz
hogy Szegeden, a Délvidék fővárosában feléleszt-
hessük a magyar zenekultúrának ezt a mai idők
ben oly nagy szerepre hivatott ágát

cs. p.

Huszárok — szovjetföldön

(A haditudósító század közlése)

A mai háboruban, amelyben a gépek, páncél-
szörnyetegek ezrei vívják csatáikat, a lovasság-
nak természetesen nem lehet olyan nagy szerepe,
mint a múltban volt, a mi huszáraink azonban
ma is méltók régi hírhöz és amikor alkalom
adódik, fakulatlan fényvel ragyogtatják fel a ma-
gyar virtust.

Hősiességük számtalan új lappal gazdagítja az
ezeréves magyar katonai vitézség történelmét.

A kitartó bátorság példája G. Tibor huszárhad-
nagy esete. Verbovecz és Szkazin között szakaszá-
val elősztag volt. Azt a feladatot kapta, hogy este-
re egy magaslatot minden körülmények között
meg kell szállnia. A szomszéd dombról nagy tö-
meg vöröskatoná hamzódott le. A huszárhadnagy
szakaszával megtámadta a jelentős ellenséget. Ke-
mény közelharc fejlődött ki. Négy óra leforgása
alatt három falut sikerült megszállnia, amikor pa-
rancsot kapott arra: vonuljon vissza szakaszával.

A nagy tuleróval szemben ez nem bizonyult
végrehajthatónak, így G. hadnagy tovább tartotta
állásait, sőt az ellenséges támadás elhárítása vé-
gett, folytatnia kellett az előretörést. Egy rendki-
vüli sebes folyásu, rohanó patakon keresztül tá-
madott huszáraival. Harcközben hatalmas szovjet
tankkal találkoztak szembe. Ezt páncéltörőjükkel
megsemmisítették és az ellenséget visszavetítették.

Reggelre a vörösök teljesen feladták a küzdel-
met és elvonultak.

A hátor és kitaró harc résztvevői egytől egyig
kitüntetésben részesültek.

Egyhuzamban huszonnégy órán keresztül verte
a szovjet tüzéség a Dnyeper partját. Az egyik
magyar tábort őr nappali állása egy pince háta
mögött volt.

Délután két óra tájban tíz és feles vágott a
házb. Az ócska épület összeomlott. A törmelékek
eltemették a tábort őr figyelőjét: F. József hu-
szárt, a legnagyobb gerenda meg éppen keresztben
zuhant rá. Meglátta ezt H. Mátyás szakaszvezető.
Odaugrott, kihuzta bajtársát a romok alól és ma-
ga állt ki figyelni. Később a huszár jobban lett
és leváltotta a szakaszvezetőt. Alig telt el azon-
ban egy negyedóra: újabb akna csapott le. A hu-
szár megrázta magát, megeresztett valamit a foga
között és tovább állt az őrhelyén, mintha semmi
sem történt volna.

A két hidegvérű huszár kitüntetésre terjesztet-
ték fel.

Az egyik huszárszázad még a Bugmenti had-
műveletek idején folyambiztosító feladatot kapott.
K. Ferenc zászlós szakaszával tábort őrsvonalban
állt fel a víz partján. A tulsó oldalon táborozó
ellenség egyik tábort őrsvonalát állandóan erős tűz
alatt tartotta és megbénította honvédeink minden
mozgását. A zászlós elhatározta, hogy rajtaütés
kellemetlenkedő vörösökön. A vállalkozáshoz el-

sősorban csónak kellett. Nekünk azonban nem
volt alkalmas vízijárművünk. De azt jól látták,
hogy a Bug másik partján partrahuzva hever egy
csónak. Ily módon egyetlen megoldás kínálkozott:
az ellenségtől kell megszerezni az átkeléshez né-
külözhetetlen ladikot.

F. Zsigmond huszárvezető önként vállalko-
zott arra, hogy átúszik a szürkületben a széles
folyamon és elköti a vörösök csónakját. A vitéz
magyar nekivágott a víznek és a sötétbe borult
parton meg is találta a fontos alkalmatosságot.
Este jelentkezett parancsnokánál az ellenség csó-
nakjával.

A zászlós maga mellé vette K. József huszár-
t és kettesben átkeltek a sötétben csillogó folya-
mon. Már nappal megfigyelték a vörös tábort őr
elhelyezkedését. Az éj védelme alatt azután rajta-
ütöttek az ellenségen, harc képtelené tették, nyolc
foglyot ejtettek, majd visszatértek. Foglyaikat is
sikerült magukkal hozniok.

A merész vállalkozás három résztvevőjét ki-
tüntetésre terjesztették fel.

Az ennél az esetről szereplő K. József huszár
más alkalommal is bebizonyította bátorságát. Ba-
jársaival szállásán beszélgetett, amikor váratlan-
ul ellenség tört rájuk. A vörösök a sötétség lep-
le alatt beszármagotak a biztosításon keresztül és
rajtaütöttek a házon. A nehéz helyzetbe kerül-
t: huszárok közül K. ocsudott fel leghamarabb. Ki-
rohant a házból és karabélyával az ellenség közé
csapott, majd átrohant a támadók gyűrűjén és be-
szaladt a szomszéd házba.

Ebből az épületből azután tűz alá vette a táma-
dókat s több szovjetkatonát lelőtt.

A merész fellépésre az ellenség megzavarodott
és a bátor huszárnak sikerült bajtársait megmen-
teni. Kitüntetésre terjesztették fel.

Gyógyszervezérvészeti gvar keres-ő ősz-
szekötetésekkel rendelkező fiatalabb

NEMETUL TUDÓ ÖSKERESZTÉNY

Orvost

készítményeik helybeli propagálására.
Ajánlatokat „Mellékkereset” jelígyére a
főkiadóba kérjük.

MINDENSZENTEKRE
GÖRÖGKOSZORUK és ÉLŐVIRÁGKOSZORUK
nagy választékban.

Rác virágüzlet

Feketesas-uta 13. (Bérokcsállomásnál).

A tanító

Mint iskolaszéki tag, közel két évtizeden át azon
kitüntető megbízásban részesültem, hogy a vá-
ros községi elemi iskoláit látogathattam és az
évzáró vizsgákon, mint kiküldött, részt vehettem.

E hosszú idő alatt bő alkalmam nyílt a tanító-
ság jóért lendülő lelkiületét, izzó magyarságát
megismerni. A tanítósnak, más foglalkozástól
eltérőleg, egy különleges hivatást kell betöltenie:
Ebbe a hivatásba, a szorgalmon kívül, lélekre,
szeretetre és melegségre van szüksége. Igaz, szo-
ciális érzést kell az iskolába bevinnie és ezt a
tanítóság hűségével meg is teszi.

Munkájával biztosítani kívánja ennek a törté-
nelmi hagyományokban gazdag, ezeréves nemzet-
nek jobb sorsát, nagy nemzeti múltunknak meg-
felelő jövőjét. A magyar nemzet reményeinek,
a jövő győzelmeinek a magyar tanítóság a tulaj-
donképpen előkészítője és biztosítója. A tanító
tudatában van annak, hogy a gyermek a jövő
győzelmeinek a magyar tanítóság a tulajdonké-
pen előkészítője és biztosítója. A tanító tudatá-
ban van annak, hogy a gyermek a jövő ígérete: a
gyermek a jövő kultúráját, a nemzet életét és ér-
vényesülését jelenti.

Az ő nevelő útmutatása mellett nő fel egy
erős jellemű, kötelességteljes, alázatos munkát sze-
rető magyar nemzedék, egyedüli biztosítója a
szép és boldog jövőnek. Mindezekért a tanító
hivatását szentnek kell tekintenünk és odahat-
nunk, hogy a tanítóság iránti tisztelet külső meg-
nyilvánulását mindenki átérezze és megkülönböz-
tetett megbecsülésben részesítse, mert ezt méltó-
sággal meg is érdemli: forró szíve gyermekeinkért
dobog. A gyermeke a nemzet lelkét neveli, hű-
ségre, jellemre és hazafiasságra szoktatja őket.
Minden erejét a gyermek megmentésére és a
gyermeken keresztül egy újabb és boldogabb vi-
lág átalakítására fordítja, a szeretet minden ál-
latozatkészségével.

E méltóság emlékeibe juttatja egy nagynevelő
államférfiú azon kijelentését, hogy a tanítóság
munkája nem mesterség, hanem hivatás. E tanító
hivatás nemcsak tudománynak, hanem több:
művészetnek is tekinthető. Ezen hivatás betölté-
séhez tudás és kötelességtudás nem elég, ehhez
isten hivatottság is kell és ez jellemzi a magyar
tanítókat.

És ebben tökéletesen igaza is van, mert a ta-
nító munkája szent célt szolgál: az ifjúság lelke-
be a tudáson kívül, magyarságot, hazafiságot és
istenfélelmet csepegtetnek és tudatában vannak a
nagy hivatásnak, átérezve, hogy az ő kezükbe
van letéve a boldog Magyarország kulcsa. A ta-
nítóság a trianoni szomorú idők óta, szociális ne-
velő és gondozó feladatok komoly munkásságá-
val, még szorosabban kapcsolódott be a nemzet
újraépítésének munkájába, mint eddig.

A tanító nemcsak tantárgyakat tanít, hanem
az életre is nevel, nagy városokban és tanyákon
egyaránt, fáradhatatlanul: a magyar jövőnek.
A fogékony gyermekszívbe ültetik el a magyar
haza iránt való hűséget és áldozatkészségre va-
ló kötelességet és nemcsak hirdetői, de követői és
cselekvői is szép hivatásuknak.

Az a régi megállapítás is igaz, hogy az is-
kola, az nem egy egyszerű épület, köveket, fa-
lakat jelent; az iskola elsősorban azt az emberi
jelent, aki lelkesedéssel és hivatásszeretettel
jövőt formáló lendületével megtölti és ez: a ta-
nító, aki a nemzedékek végtelen láncolatában,
mindenkor dísz és tartóoszlopa a magyar kul-
túrának.

Minden reformpolitika csírája: az iskola. Min-
den reformpolitika iránya: a jövő. Az iskola szol-
gálja a művelődés fejlesztését, a betű segítségé-
vel az ember boldogulását. Minden jövő az is-
kolában bontogatja szárnyait és minden nemze-
dek a lelkében, magával hozza első benyomásait,
első lelkesedését.

A tanítókat iránti nagyrabecsülésem vezé-
relt, amikor — évekkel ezelőtt — indítványt nyúj-
tottam be a város hatóságához, amelyben egy ér-
demes igazgató-tanító nevével, egy, az indítvány-
ban megjelölt utcát kértem elnevezni. A törvény-
hatósági bizottság nagy megértéssel fogadta az
előterjesztést és Szeged város egyik utcája a
néhai igazgató-tanító nevét viseli. — Az utca ne-
vét viselő utca, nemcsak az érintett igazgató
megkülönböztetett elismerését hirdeti, hanem raj-
ta keresztül a tanítóársadalmát is, egyben a
város közönségének azon nemes érzését is ki-
fejezi, hogy a népoktatás munkásainak értékes
hivatását kellően értékeli és megbecsüli.

Frankl Antal.

— Agyvérzésre hajlamos idősebb embereknek,
akiknél igen fontos, hogy erőlködés nélkül min-
dennap könnyű helyürülésük legyen, a természetes
»Ferenc József« keserűviz — reggel éhgyomorra
egy kis pohárral bevéve — gyakran a lehető leg-
jobb szolgálatot teszi. Kérdezze meg orvosát!